

PÄÄJOHTAJA ARVO KOKKONEN:

Kiinteistönmuodostusta ei yksityistetä

Haastattelu: Pekka Lehtonen

© Antero Aaltonen

”Organisaatiomuutoksessa häviävät toimistojen rajat ja resurssiohjaus helpottuu”, sanoo Arvo Kokkonen.

Maanmittauslaitos on uuden organisaatiomuutoksen kynnyksellä, kun uusi pääjohtaja astui virkaan.

MUISTELIN HAASTATTELUUN mennessäni, että **Arvo Kokkonen** on kolmas pääjohtaja toimittajan urallani. **Lauri Kanteen** tapasin hänen 60-vuotispäivänään. Hän oli kotoisin Keski-Kannakselta, Muolaasta. **Jarmo Ratiaa** haastattelin pari vuotta sitten ja hänen juurensa ovat Meri-Karjalassa, Koivistolla. Arvo Kokkosen suku on lähtöisin Soanlahdelta, Laatokan pohjoispuolelta, Raja-Karjalasta.

Tiedustelen uudelta pääjohtajalta alkajaisiksi, eikö tasapuolisuuden vuoksi olisi paikallaan, että hänen seuraajansa olisi taustaltaan esimerkiksi Laatokan Karjalasta?

Kokkonen pitää ajatusta kohtuullisena, mutta aprikoi, ettei viipurilaistaustaistakaan pääjohtajaa tule heti mieleen.

Elämän suuntaan voi vaikuttaa yksittäinen tapahtuma. Arvo Kokkosesta piti tulla maanviljelijä kotitilalleen Kärsämäelle. Kouluaikanana sattui kuitenkin koulubussionnettomuus, jonka seurauksena lääkäri kehotti Arvoa valitsemaan vähemmän fyysisen työn. Arvo pohdiskeli, olisiko jokin ammatti, missä voisi olla ulkona ja samalla

maaseudun kanssa tekemisissä. Niinpä hän vaihtoi jyväsäkit jyvitykseen, eikä maanmittari ihan outo ollutkaan maatalon pojalle.

Kokkonen kulku uuteen tehtävään pääjohtajaksi on edennyt ikään kuin näkymättömän käsikirjoituksen mukaan: hän on vaihtanut työpaikkaa tai tehtäviä ”optimaalisesti” ja suhteellisen usein ja kokenut maanmittaushallintoa monipuolisesti.

KUNNAN KAUTTA TILUSJÄRJESTELYIHIN

Arvon valmistuessa virkoja ei juurikaan ollut haettavaksi. Haapajärven kaupunki sattui perustamaan sopivasti kiinteistöinsinöörin viran, johon Arvo valittiin vastavalmistuneena vuonna 1982. Hän oli päässyt Haapajärvellä ylioppilaaksi ja suoritti asepalveluksensakin Haapajärvellä, Asevarikko 8:ssa.

Haapajärven kiinteistöinsinöörinä Arvo työskenteli viitisen vuotta. Ylivieskaan oli perustettu uusjakotoimisto ja sen päällikkönä toimi **Arvo Vitikainen**, nykyinen professori Aalto-yliopistossa.

Joissakin istujaisissa Arvo suostutteli Arvon uusjakotoimiston hommiin. Kokkonen arveli tuolloin työskentelevänsä muutaman vuoden Maanmittauslaitoksessa, mutta suunnitteli siirtyvänsä sitten lääninhallitukseen kaavoitustarkastajaksi. Maanmittauslaitos kuitenkin imaisi miehen kuin tsunami. Tilusjärjestelyissä kuluivat vuodet 1986–90 ja sen jälkeen hänet valittiin Ylivieskan uusjakotoimiston piiri-insinööriksi.

Sitten tuli Jarmo Ratia pääjohtajaksi ja ryhdyttiin organisaatio-uudistuksiin. Etuajassa yhdistettiin Ylivieskan maanmittaustoimisto ja uusjakotoimisto – siis kaksi toimistoa samassa kylässä! **Hintikan Paavo**, piiri-insinööri, jäi toimiston puolelta eläkkeelle.

Arvo työskenteli yhdistettyjen toimistojen maanmittausjohtajana vuoteen 1996. Tuolloin avautui kiinteistöpuolen maanmittausneuvoksen paikka, kun **Niemelän Pentti** jäi eläkkeelle. Arvo sanoo yllättyneensä samalla tavalla kuin Haapajärvellä menessään nuoren miehen valinnasta. Hän oli neuvokseksi tullessaan nelikymppinen. ”Koin tehtävän hyvin velvoittavaksi. Olihan aikaisemmin yhdistetty kaksi osastoa yhdeksi kiinteistötehtävien tulosalueeksi: kiinteistöosasto, jonka päällikkönä oli ollut **Jorma Kantola**, ja sitten tarkastusosasto. Monet hallinnon menettelytavat olivat kenttämiehelle outoja; kuinka toimitaan esimerkiksi ministeriön, eduskunnan tai erilaisten valtakunnallisten sidosryhmien kanssa. Näihin perehtymistä helpotti hyvä yhteistyö karttapuolen neuvokseksi samaan aikaan valitun **Risto Nuuroksen** kanssa.

MINISTERIÖ LAAJENSI PERSPEKTIIVIÄ

Vuonna 2003 avautui mahdollisuus siirtyä ministeriöön. Se tuntui houkuttevalta: seitsemän vuoden jälkeen voisi katsoa alaa taas uudesta suunnasta.

”Ministeriössä työskentely oli avartavaa. Osoittautui tärkeäksi ja hyödylliseksi perehtyä mm eri virastojen erilaiseen tulohajaukseen. Ministeriön tehtäviä on valmistella lainsäädäntöä ja budjettia sekä hoitaa tulohajusta ja kansainvälisiä asioita.”

Raimo Vajavaara evästi seuraajaansa sanoen, että muutamassa minuutissa on kyettävä kiteyttämään ministerille maanmittausalaa koskeva asiakokonaisuus ja tiedustelu voi tulla hyvinkin äkisti.

Vuonna 2005 Arvo halusi palata laitokseen, joka tuntui kuitenkin omalta kotipesältä. Sekä työtehtävät että työyhteisö olivat jääneet janottamaan. Hän pitää Maanmittauslaitoksen hengestä: ”Täällä tehdään töitä laitokselle ja sen asiakkaille. Kiinteistöjärjestelmästä ja maastotietojärjestelmästä sekä kirjaamisasioista huolehtiminen koetaan tärkeäksi.”

Pauli Karvisen jäätyä eläkkeelle vuonna 2009 Kokkonen valittiin ylijohtajaksi. Tehtävät olivat pääasiassa samankaltaisia kuin neuvoksenakin, koska periaate on, että ylijohtajan tehtävänkuvaa sovitaan henkilön mukaan. Ylijohtajan tehtävät yhdistetään asianomaisen muihin töihin. Syyskuussa 2012 Arvo Kokkonen aloitti pääjohtajana, kun Jarmo Ratia jäi yli 20 vuoden pääjohtajarupeaman jälkeen eläkkeelle. Kokkoselle pohjasi uutta tehtävää mm. organisaatiomuutoksen valmistelu.

UUSI ORGANISAATIO POISTAA TOIMISTOJEN RAJAT

”Organisaatiomuutos on toimeenpanon valmisteluvaiheessa. Lainvalmistelu on niin pitkällä, että siitä pyydetään lausuntoja. Lakimuutos pyritään saamaan eduskunnalle heti vuodenvaihteen jälkeen ja vahvistetuksi kesään mennessä.”

Kokkonen kuvailee, että on tarkoitus siirtyä verohallinnon kaltaiseen organisaatioon. Ei ole enää alueellisia maanmittaustoimistoja vaan periaatteessa yksi valtakunnallinen maanmittaustoimisto Maanmittauslaitos-tunnuksen alla. Ei ole toimistojen välisiä rajoja minkään tuotannollisen tekemisen esteenä. Silloin ei tarvitse siirtää ihmisiä vaan siirretään töitä. Työhuiput tasautuvat. Maanmittaus-toimisto käsitteenä katoaa hallintolain muutoksesta.

”Tällä hetkellä on töitä Länsi-Suomessa enemmän kuin idässä. Esimerkiksi kiinteistöjärjestelmän monimutkaisuus on lännessä työllistävämpi, mihin on asutushistorialliset syyt. Tehtäviä voidaan siirtää, mitä tukee asioiden sähköinen käsittely. Kartoitus- ja mitaustyöt täytyy tietenkin tehdä lähialueilta. 1990-luvun ’tiikerinloikka’, jolloin tietokannat digitalisoitiin, palkitsee nyt kehittyneempinä työskentelymuotoina.”

”Meillä on tällä hetkellä 35 paikkakunnalla toimipisteet eikä organisaatiomuutos siihen vaikuta vaan jatketaan näillä toimipisteillä.” Tämä ei edellytä Kokkonen mukaan henkilöstön siirtymisiä.

”Toinen tavoite on keskittää osaamista. Esimerkiksi kaivos-toimitukset keskitetään muutamalle henkilölle, jotka hoitavat nämä kaikki. Näin tehdään erikoistoituksia ja monimutkaisia kirjaamisratkaisuja paremmalla tuottavuudella, kun aina uusien henkilöiden ei tarvitse perehtyä. Keskittäminen luo tehokkuutta, josta meillä on kokemusta mm. runkomittausten keskittämisessä. Palvelualueen johtaja on ennen kaikkea resurssihoitaja. Vielä ei ole ratkaistu, montako johtajaa kentälle tarvitaan.”

Kokkonen mukaan prosessiajattelu säilyy. Suunnitteilla on kolme tulosaluetta: tuotanto, tukitoiminnot, joissa yhdistetään nykyiset valtakunnalliset palveluyksiköt, sekä hallinto- ja suunnittelutehtävät. Nykyistä suppeampi keskushallinto jää tilaajan rooliin. Tukipalvelut pyritään keskittämään tietyille paikkakunnille, kuten nytkin. Kehittämistehtävien asiantuntijoita saattaa asua eri puolilla maata. Organisaatiomuutoksella pyritään lisäksi tasoittamaan palvelutasoeroja eri puolilla Suomea.

– **Miten näitä tavoitteita palvelee Etelä-Suomen maanmittaustoimiston tempu: toimistot siirrettiin pois, mutta asiakkaat häärivät pääkaupunkiseudulla?**

Kirjaamisasioiden uudistaminen suurin hanke seuraavan kolmen vuoden aikana.

”Piti toteuttaa osana valtiokonsernia sitä alueellistamispolitiikka, mitä poliitikot päättivät.”

”Maanmittauslaitoksella ei ole mitään suunnitelmia yksityistä, Kokkonen torppaa huhuja. Hän ei usko, että olisi myöskään poliittisia paineita yksityistämiseen. ”Ei ole olemassa sellaista visiota, että Maanmittauslaitos olisi vain rekisteröintiviranomainen ja yksityiset tekisivät esimerkiksi maanmittaustoimitukset.”

”Määräajoin täytyy organisaatiota tietysti tarkastella, koska ulkoinen toimintaympäristö muuttuu. AVI-keskustelu oli esimerkiksi tästä, mutta se on nyt tällä erää ohi. Parempi olla proaktiivinen kuin reaktiivinen.”

SÄHKÖISET PALVELUT LAAJENEVAT

Tulevista uudistuksista Kokkonen painottaa sähköisen asioinnin kehittämistä. Verkon kautta voidaan seurata vaikkapa oman lainhuutihakemuksen tai toimituksen kulkua. Esimerkiksi verohallinto kehitti menettelyjään perusteellisesti ja saamme mm. veroehdotuksen valmiina. ”Tarvitaanko toimituskokouksia vai riittäisikö toimitusinsinöörin ehdotus. Jos ehdotus sopii kaikille asianosaisille, jäisi kokous tarpeettomaksi.”

Tulevaisuuden uudistuksissa painotetaan sähköisen asioinnin kehittämistä.

”Mahdollisille asiakkaiden kysymyksille täytyy verkon kautta rakentaa palvelu, jossa sitoudutaan vastaamaan määräajassa. Tarvittaessa käydään vuoropuhelua. Kärämäen mummotkin pitää hoitaa ja siihenkin kehitetään jokin malli, vaikkapa ajanvarausjärjestelmä.”

Kiinteistökaupan verkkopalvelu on osa sähköistä asiointipalvelua. Yhä vähemmän tarvitsee tarkistaa tietoja manuaalisesti, koska järjestelmä poimii ne sekä henkilöistä että kiinteistöistä. Kokkonen vertaa tätä osakekaupan arvo-osuusjärjestelmään. Kaupanvahvistajaakaan ei enää tarvita ja toimitus käynnistyy automaattisesti. Kokkonen mielestä järjestelmä vähentää hallinnon ja asiakkaan kustannuksia. Hän muistuttaa, kuinka lainhuudon hakeminen on menneestä yksinkertaistunut niin, että sen pystyy hakemaan Pihtiputaan mumkokin. Varmaankin työkalua käyttävät kuitenkin ensi sijassa ammattilaiset, kuten kiinteistövälittäjät.

”Kirjaamisasioiden siirto laitokseen on sujunut kohtuullisen suunnitellusti. Vuosi sitten oli kriisipoikanen, kun käsittelyajat venyivät liian pitkiksi Pirkanmaa–Satakunta-alueella. Olimme itse siihen syyllisiä resurssien kohdennuksen puutteiden vuoksi.”

”Olen tyytyväinen siitä, että käräjäoikeuksista tullut väki on löytänyt kodikseen Maanmittauslaitoksen”, Kokkonen vakuuttaa. ”Kirjaamisasioiden uudistaminen ja kiinteistökaupan verkkopalvelu yhdessä on suurin hanke seuraavan kolmen vuoden aikana. Rakennetaan ’kirjaamistehtävien JAKO.’”

AINEISTOJEN MAKSUTTOMUUS MONINKERTAISTI KYSYNNÄN

Kokkonen on uudistukseen tyytyväinen. ”Kysynnän lisäys on ollut valtaisa. Ensimmäisen neljän kuukauden aikana ladattiin enemmän

kuin koko aikaisemman käyttöajan kuluessa. Tämä osoittanee niitä yhteiskunnallisia hyötyjä, joita aineistojen vapaa käyttö mahdollistaa. Tosin emme tiedä, mihin käyttötarkoituksiin on ladattu. Täytyy todeta, että Jarmo Ratia oli tässä edelläkävijä. Tanska vapautti aineistonsa lokakuussa tänä vuonna. Ruotsissa ja Norjassa käynnissä ovat keskustelut ministeriöiden kanssa, koska siellä aineistomaksujen merkitys laitosten taloudelle on paljon suurempi.”

KIINTEISTÖMUODOSTAJA HUOLEHTII VAKUUSJÄRJESTELMÄN PERUSTASTA

– Viimeisimmässä *Viisarissa* (Maanmittauslaitoksen henkilötölehdessä) kerrottiin, kuinka tilusjärjestelyt ovat ilmastoteko. Varmaankin näin, kun maantie pirstoo pellot ja niitä järjestellään vähemmän liikennettä vaativiksi kokonaisuuksiksi. Eikö tämä ole kaksinaamaista: samalla kun kehuskellaan ilmastoteolla, sallitaan tiluksia pirstoa muutoin suruttomasti?

”Meillä nykyiset maanviljelijät eivät voi sille mitään, että tilukset ovat näin pirstoutuneet. He ajattelevat yritystensä toimintaa talouden kannalta. Juhana Hiironen väitöskirjassa on tutkittu peltotilusjärjestelyjen hyötyjä.”

Kokkonen katsoo ylipäänsä, että suomalaiset maanomistajat ovat niin fiksuja, että he pystyvät itse arvioimaan sen, mikä on heille edullisin tapa hyödyntää tiluksia. ”Jos joku saa päähänsä pirstoa maansa pieniin palasiin, se on hänen asiansa eikä siihen tarvita isoa veljeä yhteiskunnasta neuvomaan. Luotetaan maanomistajan harkintakykyyn.”

– Se johtaa liian pieniin metsäpalstoihin, esimerkiksi tunnesyistä?

”Aivan, ei tämä ole aukoton, mutta ajattelun muutos näkyvä selvästi. On nähtävissä, että luovuttavassa metsänomistajasukupolvessa monet ovat päättäneet perustaa yhteismetsän tai liittyä yhteismetsään ja perilliset saavatkin osuuden yhteismetsästä. Samoin näyttää siltä, että yhteismetsiä pyritään kasvattamaan. Tuleekin korostaa maanomistajan vastuuta siitä, että hänen tulisi jo elinaikanaan tehdä päätöksiä maaomaisuutensa siirrosta tulevalle sukupolvelle.”

”Kiinteistömuodostuksen rajoitukset tai rajoittamattomuus ovat nimenomaan maankäyttöpolitiikkaa. Ruotsissa esimerkiksi on rajoituksia, kun ajatellaan, että kiinteistömuodostuksessa pitää olla yhteiskunnallista näkökulmaa.”

– Eikö laitoksella pitäisi olla korkeampi profiili yhteismetsäasioissa?

”Meidän pitää tietysti olla omalta osaltamme aktiivisempia, koska ei tästä kukaan muukaan puhu. Olemme rakentamassa Suomen Metsäkeskuksen kanssa yhdessä useampivuotista tiedottamiskampanjaa tästä asiasta.”

– Puhutaanpa rakennettavasta maasta. Olen nähnyt toimitusinsinöörin pöydällä kartan, jossa rantaan lohkotaan tontinkokoinen metsämaa. Meillä on ongelmana haja-asutus, taajamien liepeille syntyvä asutus jne. Eikö tästä pitäisi Maanmittauslaitoksenkin kantaa jotain huolta?

”Miksi Maanmittauslaitoksen pitäisi kantaa vastuuta rakentamiseen liittyvistä asioista, jotka kuuluvat yksiselitteisesti kuntien rakentamisvalvontaviranomaiselle!”

”Kaavoitusjärjestelmä on hyvä ja välttämätön rakentamisen ohjaamisessa. Kaavoitusmonopoli on kunnilla. Maankäyttöä ohjaavat monet muutkin kuin rakentamiseen ja maankäyttöön liittyvät lait, kuten metsälait metsien käyttöön, luonnonsuojeluun liittyvät

lait, vesilaki vesien käyttöön liittyvissä asioista, maa-aineslaki maa-ainesten käyttöön liittyvissä asioissa jne. Emmehän me ota niitä-kään huomioon kiinteistönmuodostamisessa; siinä kuinka maata si käytät. Kukin viranomainen huolehtii sektoriltaan. Maanmittauslaitoksen ensisijaisena tehtävänä kiinteistönmuodostamisessa on huolehtia suomalaisen rahoitustoiminnan perustana olevan kiinteistörekisterin ja lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin ylläpidosta luotettavasti, ettei vakuusjärjestelmämme toimivuutta vaaranneta.”

– Eikö tätä voitaisi korjata jo semmoisen kansainvälisesti harvinaisen kummajaisen kuin perusrakennusoikeuden poistamisella? Hajarakennusoikeuden juuret kumpuavat hevuskulkupelien ajalta ja kaskisauhujen hämärästä ja itsellisestä elämisen mallista. Nykyaikana muut(kin) maksavat tästä maanomistajien ”vapaudesta”!

”Perusrakennusoikeus kuuluu suomalaiseen oikeusjärjestelmään, jota isämme ovat puolustaneet kalliisti menneinä vuosikymmeninä. Se on suomalaisille arvokas asia. Se istuu syvällä suomalaiseen ajattelumalliin ja kuuluu vahvasti oikeusjärjestelmäämme. Maanmittauslaitoksen rooli on toteuttaa voimassaolevaa lakia ja oikeusjärjestystä.”

– Vielä kerran ministeriöasiasta. Kansainvälisten tietojen mukaan noin 35:stä Euroopan maasta Maanmittauslaitos on vain kolmessa maassa maa- ja metsätalousministeriötä vastaavan ministeriön alaisena (Liettua, Unkari, Suomi). Kirjo on laaja ja laitosten roolitkin vaihtelevia. Eikö meilläkin Maanmittauslaitos kuitenkin palvele ennen kaikkea yhdyskuntien rakentamista, suurta kansalaisjoukkoa mutta maataloutta vain marginaalisesti. Miksi ei ympäristöministeriöön?

”Maanmittauslaitos on ollut olemassa 200 vuotta, maa- ja metsätalousministeriö on ollut olemassa reilut 150 vuotta. Maanmittauslaitos on aina ollut maa- ja metsätalousministeriön alaisuudessa. Olen tyytyväinen maa- ja metsätalousministeriön ohjaukseen. Sitä paitsi se on nykyään pikemminkin luonnonvarainministeriö, joka vastaa mm. maahan, metsiin, vesiin, kaloihin, riistaan, ruoan tuotantoon ja eläinten hyvinvointiin liittyvistä asioista. Valtioneuvoston työjärjestyksessä on sovittu, että paikkatietoasiat kuuluvat MMM:n hallinnonalalle. Se on pitkään harkittu eikä paikkatietoasioita pidä missään tapauksessa jakaa eri ministeriöiden alaisuuteen. Luonnonvaroilla on aina paikkaan ja sijaintiin sidottu yhteys. Luonnonvarainministeriön ja ympäristöministeriön keskinäinen yhteistyö on tuiki tarpeellista; en kuitenkaan näe, että Maanmittauslaitokselle olisi ministeriövaihdoksella saatavissa mitään lisäarvoa.”

– Takavuosina MMM vastusti kaikenlaisia suunnittelullisia päämääriä, se esiintyi ikään kuin maanomistajien etäisyyteenä.

”Käsitys MMM:n roolista vain maatalouden ministerinä on virheellinen. Sen rooli on selvästi monialaisempi ja toimintapolitiikka vahvasti eteenpäin suuntautuvaa. Siellä on maatalouden lisäksi edellä mainitut kalatalous-, riistatalous-, metsä- ja vesiasiat.”

– Mutta ihmiset asuvat kaupungeissa!

”Emme voi sille mitään, että Suomi on Euroopan kuudenneksi suurin maa pinta-alaltaan. Suomalaisista kaksi kolmasosaa asuu taajamissa ja yksi kolmasosa haja-asutusalueilla.”

”Kansainvälisesti viritelmiä on monenlaisia, valtionvarainministeriötä verotusnäkökulmasta lähestyen, ympäristöministeriö maissa, joissa on vahva suunnitteluperintee, asuntonministeriö, jossa korostetaan asuntojen tuottamista, johon liittyvät myös uudet 3D-ratkaisut kiinteistön muodostuksessa. Karttalaitoksia on usein armei-

jan alaisuudessa. Ruotsissa Lantmäteriverket kuuluu tällä hetkellä sosiaaliministeriöön asuntotuotannon näkökulmaa painottaen.”

MAANMITTAUSKOULUTUKSEN ONGELMIA

”Koulutusksymyksissä tulee kaksi keskeistä asiaa. Ensinnä joudutaan kehittämään kelpoisuusehtoja toimitusten suorittamiseen. Kelpoisuus tulisi katsoa osaamisen, ei vain koulutuksen kautta. Kelpoisuuspykälää joudutaan avaamaan. Kelpoisuusvaatimuksiaan on koko ajan laajennettu. Tiedämme koulutukselliset puutteet ammattikorkeakouluissa lähinnä arvioinnissa ja juridiikassa. Laitoksen täytyy itse luoda arviointimenettely, jolla yksittäistapauksissa kelpoisuus ratkaistaisiin. Käräjäoikeudessaakin jutut jaetaan tuomareille osaamisen ja kokemuksen mukaan: joku on erikoistunut talousrikoksiin, joku henkikirjosuttuihin.” Meilläkään vaatimaan lunastustoimitukseen ei voida laittaa kokematon diplomi-insinööriä, Kokkonen painottaa.

Toinen asia koskee peruskoulutusta. ”Opetusta annetaan Aaltoyliopistossa, ammattikorkeakouluissa ja toisen asteen koulutuksena. Haluamme olla mukana kehittämässä eri koulutustasojen sisältöä.”

Aalto-yliopistossa on meneillään suuria muutoksia: ilmeisesti geomatiikka ja kiinteistöalotus ovat eriytyneet entisestään. Kokkonen suhtautuu tähän kehitykseen varauksellisesti. Toisaalta osaamistarve on syventynyt, ja kokonaisuuden hallinta saattaa olla hankalaa. Kokkonen painottaa, että opetuksen taso sinänsä on hyvä.

”Amk-puolella tapahtui kauhea virhe, kun Mikkelistä lopetettiin maanmittauskoulutus”, Kokkonen murehtii. ”Meillä on koulutusta Rovaniemellä RAMK:ssa ja Metropolias Vantaalla ja Vaasassa lisäksi pieni ruotsinkielinen yksikkö.” Kokkonen on huolissaan, kuinka saadaan Väli-Suomeen ammattilaisia, minkä Mikkeli hoiti hyvin. ”Meillä on Oulusta Hämeeseen saakka Mikkeliä opiskelleita. Mokauksen syynä on se, että ammattikorkeakoulu itsessään saattaa ratkaista koulutussuunnat. Maanmittaus ei vaikuttanut tarpeeksi mediaseksikkäältä vaikkapa tuotantotalouteen tai viestintätekniikkaan verrattuna. Ammattikorkeakoulun näkemys lähti pelkästään Mikkelin seudusta vaikka maanmittausalan tarve koskee koko maata. Vaikuttaa, että Metropolia palvelee paljolti yksityissektoria ja Rovaniemen rekrytointialueen eteläraja kulkee Kehä III:ssä.” Kokkonen mielestä valmistuvien kokonaismäärä on kuitenkin riittävä.

Ammattikorkeakoulu ei ole pelkästään Maanmittauslaitoksen huoli, myös kunnat kärsivät samasta ongelmasta. Myös Aaltoyliopiston linjajako vaikeuttaa kuntiin sopivien ammattilaisten löytymistä. ”Esimerkiksi kaavoitusinsinöörit alkavat olla kortilla. Kartoittajia koulutetaan ympäri Suomea, mutta hakijoita ei ole riittävästi. Maanmittauslaitos varautuukin kartoittajien mahdolliseen puutteeseen tarvittaessa vaikka omalla oppisopimuskoulutuksella. Kartoittajia tarvitaan”, Kokkonen painottaa.

– Eikö pitäisi olla jokin yhteiselin, joka tarkastelisi maanmittausalan kokonaistarpeita ja olisi painava vaikuttaja, lobbari?

Kokkonen korostaa, että koulutuksen suunnittelussa tulee ottaa huomioon valtakunnalliset tarpeet ja laitos tarvittaessa esiintyy voimakkaastikin alan puolestapuhujana.

– On haastattelun loppunousun aika, mitä voitaisiin todeta syyllistymättä kliseisiin?

”Kliseistä huolimatta haluaisin todeta, että asiakas on meillä kaikista tärkein. Olen tyytyväinen, että meillä on kehitytty asiakaspalvelussa ja asiakkaiden tarpeisiin keskittymisessä.”